

SVETA OBITELJ ISUSA, MARIJE I JOSIPA – 30. 12. 2018.

7:00 sati: Rana župna misa
9:00 sati: Otok: *ČONKAŠ PAVAO, TEREZIJA, ZVONAREK VLADIMIR
9:00 sati: Cirkovljan: *SAČER ZLATKO
10:30 sati: poldanjska: *TOMAŠIĆ ĐURO I Marija; *Zahvalnica
17:00 sati: Božićni koncert zborova u župnoj crkvi

31. ponedjeljak Silvestrovo; Stara Godina

7:00 sati: HRLIĆ ROK, JULIJANA, MIJO I Marija
17:00 sati: Zahvalnica; Tebe Boga hvalimo; statistika župe za 2018.
*ZAHVALNICA ZA 50 GODINA BRAKA: RUDOLF STANČIN I
MARGARETA r. PINTARIĆ; +čl. ob. STANČIN I PINTARIĆ

NOVA GODINA – SVETA Marija BOGORODICA 1. siječnja 2019.

7:00 sati Rana župna misa
9:00 sati Otok: *+čl. ob. MEDVED
9:00 sati Cirkovljan: *IVAN BARILA (II.)
10:30 sati Svečana poldanjska : *FILIPIĆ ZLATKO; *ŠKODA IVAN (II.)

02. srijeda 7:00 sati: *JAGOŠ MIROSLAV I +čl. ob. LEVANIĆ; *+čl. ob. SINKOVIĆ I KAVRAN; *KIŠ STJEPAN I
+čl. ob. KIŠ ĐURE; *ZA ZDRAVLJE (Z. Matijević)

03. četvrtak 7:00 sati: *BEGNJAČ JOSIP I VERA; MIKEC BOLTO, FRANCISKA I IGNAC
* + čl. ob. BELIĆ PETAR I ELIZABETA

04. petak 7:00 sati: *NA ČAST KRVI KRISTOVOJ ZA DUŠE U ČISTILIŠTU; *MARTINEC ALOJZIJE

05. subota 7:00 sati: Zahvalnica; *ŠTEFICA RUŽMAN (II.) *KOCIJAN DRAŽEN
8:00 sati: Otok: *NA NAKANU OTOČANACA
8:30 sati: Otok: BLAGOSLOV OBITELJI
16:00 sati: krštenje: Sven Burić
18:00 sati: Blagoslov vode; *FILEŠ LOVRO I MARGARETA

BOGOJAVLJENJE – SVETA TRI KRALJA – 06. 01. 2019.

7:00 sati: Rana župna misa
9:00 sati: Otok: *NA NAKANU
9:00 sati: Cirkovljan: *+čl. ob. JURČAN IVANA I Marije
10:30 sati: poldanjska: *ZAHVALNICA ZA 50 GODINA BRAKA OBITELJI ALOJZIJA ŠESTANA I
ŠTEFANIJE r. VAGAJ; +čl. ob. ŠESTAN I VAGAJ;
*č.s. KERUBINA ELIZABETA ŠTEFAN; +čl. ob. KARLA I JULIJANE ŠTEFAN;
*VUK JOSIP I ŠTEFANIJA *ZAHVALNICA ZA OBITELJ

TISAK: GK,SV. JOSIP, Marija,RADOSNA VIJEST, Listić sv. Jakoba;

- u sakristiji možete nabaviti **kalendare za sljedeću godinu.**

- **danas u 17:00 sati: Božićni koncert zborova u župnoj crkvi.**

- Katolički tisak: uzmite letak i zaokružite željenu tiskovinu za pretplatu te ga predajte u sakristiji.

- **nastavlja se blagoslov kuća...**

Sveta obitelj Isusa, Marije i Josipa

30. prosinca 2018.

Listić sv. Jakoba

broj 785

liturgijska godina B

Sveta Obitelji... Isus, Marija i Josip. Oni su sveti jer su potpuno okrenuti Bogu, otvoreni za ostvarenje njegove volje, osobno zauzeti za dobro. Pred nama su danas kao izazov i poziv na svetost i hrabrost.

Isus je došao ozdraviti i ljudsku obitelj u svemu onomu u čemu je ona ranjena. Došao je ozdraviti ljudsko srce, dušu, osposobiti čovjeka za vjernu i strpljivu ljubav, za opetovano praštanje i pomirenje. Isus je došao ozdraviti čovjeka u tajni i potrebi njegova srca: da ljubi i da bude ljubljen.

Moguće je s Isusom ustrajati u ljubavi i praštanju iznad onih granica koje je čovjek samom sebi postavio. Moguće je ljubiti hrabrije i jače nego što se to čovjeku danas čini. Ali, samo Božjom snagom i Božjom milosti i spasenja, ojačana lijekom Božje ljubavi.

Fra Zvijezdan Linić

† Njegovi su roditelji svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. Kad mu bijaše dvanaest godina, uzidoše po običaju blagdanskome. Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda, a onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. I kad ga ne nađu, vrte se u Jeruzalem tražeći ga.

Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. Kad ga ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče: "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." A on im reče: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?" Oni ne razumješe riječi koju im reče.

I sīde s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.

Evangelje Po Lukę (Lk 2,41-52)

Obitelj

Obitelj je gotovo nerazmrsiva mreža odnosa između muža i žene, njihova odnosa sa djecom, njihovim roditeljima tj. djedama i baka. Kada se tome dodaju još pojedinačni i unakrsni odnosi te međusobni utjecaj pojedinih odnosa dobiva se veoma složen sistem. Problem ozdravljenja i obnove obitelji neki uspoređuju sa dilemom što je starije – koka ili jaje, treba li krenuti od djece ili od roditelja? Ipak, postoji točka na kojoj se jasno vidi gdje, kada i tko je na redu. Naime, nisu djeca oni koji oforme obitelj pa onda u nju primaju svoje roditelje, uče ih životu pa i životu u obitelji, zar ne? Naprotiv, roditelji prave ambijent, oni su prvi domaćini i prvi lik svijeta kojeg će ugledati njihovo dijete. Oni su kroz nekoliko godina djetetov jedini svijet kojeg ono ima. Iako je obitelj gotovo nepregledna mreža suodnosa, jasno je tko je prvi na potezu, tko ima i priliku i dužnost davati ton u kući. Ako ovo me dodamo zahtjev da iz obitelji treba izići ne samo zdrav i odnegovan ljudski organizam nego puno više – skladna i zrela ljudska osoba – onda je jasno kolika je zadaća svake, a napose kršćanske obitelji. Velika i prevelika. Ako su doista prije svega roditelji odgovorni za napredak obitelji, treba se upitati: kako će se nositi s tako zahtjevnom zadaćom?

Jasno je da sa svim ovim problemima roditelji ne mogu izići na kraj. No, upravo ovdje krije se ključni moment. Naime, postoje dvije vrste roditeljske nemoći. Jedna će uroditi neuspjehom (roditelji su sve probali, ali nisu uspjele), a druga će uroditi uspjehom. Zašto

roditelji, iako nemoćni, ipak mogu uspjeti, pokazuje primjer svete Obitelji. Marija je, govoreći o Josipu, Isusu rekla *tvoj otac*. Ne, govori on, ja sam sada u kući Oca mogega – moj je Otac na nebesima! Marija i Josip *ne razumješe riječi koju im reče*. Zašto ne razumiju? Zato jer su se u njihovim ušima bolno sudarili ono Marijino *otac tvoj* i Isusovo *kuća Oca moga* - na nebesima! Taj sudar prenio se u srce. Ne mogu u prvi čas shvatiti. Pojavljuje se tjeskoba jer pred njima izranja spoznaja: naše dijete zapravo nije naše! Kako živjeti za ono što nemaš i nije tvoje?

Poput, svake druge, i sveta Obitelj ulazi u krizu i patnje koje iz nje proizlaze. Kriza je, dakle, neizbježan kruh svagdašnji na stolu svake obitelji. No, u ponašanju sv. Obitelji vidimo i koji je put prema uspjehu, kako čovjek može i ono što ne može. Ključne riječi rješenja su *njegova majka ovo brižno čuvaše u svom srcu*, prebiral je po tim riječima želeći ući u njihovu istinu. I ušla je. Upravo ovdje je naišla na onu zlatnu nit koja će se jednom razmotati u životu njezina sina i onda će obasjati i objasniti sve njegove pojedinosti. Za sada je bilo dovoljno da je počne slijediti i živjeti u skladu s njom, koliko god ona bila teška jer tražila je od roditelja – imati i nemati! Da, djeca su budući ljudi koji imaju svoj vlastiti životni put kojeg trebaju ostvariti, pripadaju sebi, svojim snovima i ljubavima, svijetu kojeg će izgrađivati...

Drugu presudnu lekciju vidimo iz Isusovog ponašanja. Iako ga roditelji nisu odmah razumjeli, on im se vraća i ostaje s njima. Poslušna je onima koji ga ne razumiju! Iako je svjestan svoje au-

tonomije, i dalje je s njima, odlučuje biti u sredini koja ga ne shvaća, u njoj voditi dijalog, trpjeti njezine nespornosti i ograničenosti... Time pokazuje da je to jedini put na kojem čovjek može rasti i sazrijevati. Njegova obitelj je sveta iako proživljava krizne trenutke. On je prihvaća i voli. U njoj *raste u mudrosti, dobi i milosti*. Dakle, može se rasti i sazrijevati iako smo neshvaćeni i podložni drugima u njihovoj ograničenosti.

Zašto je to tako? Tu smo na pragu Božjih tajni... Svatko od naših bližnjih puno je više od svojih problema, puno više od onoga što on ili ona shvaća ili ne shvaća. Otac, majka, brat i sestra, djed i baka nisu samo zbroj njihovih ili njezinih ograničenosti. Puno su više. U njemu i njoj je ono nešto neobjašnjivo, neizrecivo što ne mogu umanjiti svi njegovi/njezini defekti i ograničenosti. I kada se susreću dvije osobe koje su svjesne tog neizrecivog svjetla Božjeg koje je u njima i prepoznaju ga, onda svi drugi problemi padaju u drugi plan. Onda čovjek ne samo da ih može nositi, nego može usprkos njima i rasti. I neće jedan drugome biti ni vuk niti pakao. Naprotiv, bit će osvježanje jer svjetlo Božje koje dolazi iz druge osobe ima drugačiju boju nego moje, ono obogaćuje i osvježava!

Kad dvije osobe jedna u drugoj počnu tražiti ono Božje, doživjet će da je Božje svjetlo veće od mana drugog čovjeka. Onda postaje moguće prihvaćati jedan drugog, dopustiti da se razvija onako kako ga Bog poziva u život i kako se on želi odazvati, a to je već pitanje intimnog dijaloga svake osobe s Bogom. Tome bi dijete trebalo biti uč-

eno od svojih roditelja. Ako ga roditelji tome budu poučavali od malih nogu, obitelj će ispuniti svoj zadatak. Život u takvoj kući postat će moguć. Gospodin je u svojoj mudrosti tako stvari uredio da se prema punini života može ići jedino s poštovanjem, tražeći Njegovo svjetlo u sebi i u drugome.

Ljudi bježe iz velikih i iz malih kuća. Iz doma se nikad ne bježi. Ako se iz njega i mora otići, uvijek mu se vraća. Pa i kad zgrade jednom više nema, kad roditelji odu s ovog svijeta, ostatak dom u duši njihovog djeteta – ostaje ono *biti čovjek* koje je naučilo od svojih roditelja, braće i sestara. A *biti čovjek* po Božju, to nije stvar samo zemaljskog doma – tu već počinje predvorje nebeskog doma!

I.Č.

SRETNJA OBITELJ

Ima još mnogo sretnih obitelji.

Obitelji u kojima otac i majka nađu vremena i igraju se sa svojom djecom i pritom i sami toliko uživaju da to više nikad ne bi propustili.

Obitelji u kojima se zajedno smije i plače, u kojima se spusti i poneki pljusak, ali brzo nakon toga zasja i sunce na plavom nebu.

Obitelj s velikom i malom djecom u kojima je ugodno boraviti zajedno, u kojima televizor često šuti ili mora sasvim iz kuće jer samo smeta.